

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

20-26 Şubat haftasında paylaşılan risk haritasında 17 olan çok yüksek riskli (kırmızı) il sayısı 29 Mart'ta paylaşılan haritada 58'e yükseldi

BU İKİSİ ARASINDA
NEDEN HİÇ
RİSK HARİTASI
PAYLASILMADI?..

O ARA
KONGRELER
VARDI...

Gençliğe hitaben 2021 *

SA ey Türk Gençliği naaber? Dakika bir, sana hemen bir görev veriyorum. Birinci görevin, Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini sonsuza dek korumak ve savunmaktır... Savunmasan da olsun, sonuçta karnın açtır, üniversitede uygun fiyata yemek yiyemiyorsundur, dersin vardır, manitan yoktur. Polis copluyordur, internetin kesiktir,renkli bayrak filan vardır yanında, kapalıasını bırak, açık olan hali de sansürlüdür.Ayrıca adalete filan da inancın yoktur. Paran her gün daha da beş kuruş etmiyordur.

Genç olmana rağmen yabancı ülkeleri bırak, kendi ülkeni bile istediğin gibi dolaşamıyorsundur. Korona morona iyice bittin. Zaten gittiğin birçok yerde saçın uzun, renkli ya değişik diye, hadi onu bilmedin, eteğin kısa, kulağında küpe var, çiklet çiğniyorsun, herkes yemek yemezken su içiyorsun diye rahat da edemiyorsundur. Kaç kişiyle görüşüyorsan zaten o kadarsın.

Ya demin sana bi görev vermiştik ama şimdi diyeceksin ki 'Abisi beni yönetenler kendi ülkemi, kendi cumhuriyetimi koruyamıyor, o iş de bana mı kitlendi?' evet genco kardeşim maalesef o iş sende. Senden önceki daha az apolitik olan ama interneti filan bilmeyen mayalı tayfa bi işe yaramadı. Bundan böyle memleketi kurtaracak birileri varsa o da sizsiniz. Maalesef gençsiniz, daha enerjiniz var. Metrobüste ayakta da durursun sen.

Bak genç kardeşim.Varlığının ve geleceğinin biricik temeli budur. Orada burada iyi görüneceksin. Şeklin olacak, çemalin olacak.Ya cinsliğini ya şeklini pazarlayacaksın kendini daha ünlü etmek için.

like gibi rt gibi, bu temel senin en kıymetli hazinendir. Ha diyeceksin ki biz fakiriz, acayip acayip tipler de acayip acayip zengin.Arkadaşlarımız kötü düşünceler içinde, bazıları gencecik hayatlarına kıyıyor.Tadın kaçıyor haliyle... Gelecekte olmasa bile şu anda seni bu hazineden yoksun bırakmak isteyecek iç ve dış düşmanların olacaktır. Bunlara da düşman demek de çok acayip. Sözde senin iyiliğini düşünen insanlar ama hiçbir alakaları yok. Paso tek düşündükleri şey birbirlerini daha da zengin etmek.Ya diyeceksin ki 'Zengin ettiler de yani o parayla bari bi şey yapsalar... Hepsi çekyat gibi giyiniyor, her şeyi altın kapladıkları zaman kaliteli zannediyor'... Evet maalesef öyle. Parası olanda her şey var ve sürekli mağdur. Sen de mağdur ol, başın kel mi?

Bir gün, bağımsızlık ve cumhuriyeti savunmak zorunda kalırsan, göreve atılmak için içinde bulunacağın durumun olanak ve koşullarını düşünmeyeceksin diyecektim ama bence bir düşün. Çünkü bugün bir Tivit atsan, kimsenin artık kullanmadığı Bir paylaşım yapsan hop kapına geliyorlar. Milletin milyonlarca liralık borçlarını tek kalemde silenler, senin KYK'nı ödemeni istiyor, içtiğinden de yediğinden de deli gibi vergi alıyor... Gümsssspor!

Bu olanak ve koşullar hiç uygun olmayan bir durumda kendini gösterebilir. Mesela sen daha gençliğinin en güzel manzaralı yerindeyken... Mesela en sevdiğin arkadaşlarınla tatil yapmak isterken, mesela evde oturup bilgisayar oynamak isterken. Bağımsızlık ve cumhuriyetini yıkmak isteyecek bireyler, dünya tarihinde benzeri görülmemiş bir galibiyetin, bir gücün temsilcisi olabilirler. –Ki değiller, alakaları yok. Tam aç gözlü, vizyonsuz ve bilimsiz tayfa zaten...

Zorla veya hile ile kutsal yurdun bütün şehirleri teslim alınmış, bütün işletmeleri ele geçirilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve yurdun her köşesi işgal edilmiş olabilir. Özelleştirme filan da olabilir... Hatta şöyle diyeyim, zorla filan da değil bildiğin 'Cebimizden para çıkmadı' bahanesiyle, saçma sapan köprü, esen yerde havaalanı filan yapıp bir de onlara geçiş garantisi verip milletin cebine vakumu dayıyorlar.Yani tamamen kurallarına uygun. Çünkü günümüz kılıfına uydurma zamanı. Eskidenmiş öyle zorla morla bir şeyler yapmak...

Bütün bu koşullardan daha acıklı ve korkunç olanı ise, ülkede iktidara sahip olanlar gaflet, sapkınlık, ihanet ve hatta madde içinde olabilirler. Ama onlar onlar değildir.

Hatta bu iktidar sahipleri kişisel çıkarlarını, işgalcilerin siyasi amaçlarıyla birleştirerek -yarattıkları- düşmanla işbirliği yapabilirler. Ulus, yoksulluk ve sıkıntı içinde ezik ve bitkin düşmüş olabilir...Yok öyle şey de olmaz ama Katar'a Kanal İstanbul yolundan arsa filan işi çözülebilir.

İşte bu durum ve koşullar içinde bile görevin ortada. Muhtaç olduğun güç, gençliğinde filan mevcuttur, ok? It's 2010, nude at.

*2021'e uyarladım ama çok da bir şey değişmedi. Bunu böyle profile sabitleyelim.

Sorular

Geçen hafta bir Alman arkadaşım ile konuştum. Adamcağız gazeteci, AKP kongresini izleyip notlar çıkarmış. “Off,” dedim, “çok sıkıcı,

ben en son 1988 yılında ANAP kongresini izledim, ondan bile sıkıldım, ki herhâlde en olaylı kongreydi.” “E,” dedi, “sonra hiç parti kongresi izlemedin mi?” “Valla izlemedim,” dedim, aramıza bir hüzün girdi. Bu hüzünlü sessizliğin ardından bana parti kongresinden notlar aktarmaya kalktı. Ana stüdyoda Ankara muhabirine bağlanmış, içinden “Haber bülteni bitse de eve gitsem,” diye geçiren ama belli etmemek için izleyicilere ha altına sıçtı ha sıçacak pozu veren bir spiker gibi hissettim kendimi. İnsan merak etmediği şeyleri dinlerken belli ediyor olmalı ki, arkadaşımın yüzü asıldı. Hayatımda ilk defa bir Alman’a acıdım, herhâlde bir Alman da hayatında ilk defa beni kışkandı.

Ha bu hafta eğlenmiştir bak. Yok kokain, yok pudra şekeri. Şu anda maske skandalı var mesela Almanya’da: Hristiyan Sosyal Birlik partili biri, 600 bin euro indirmiş, e bunu gören Hristiyan Demokrat Partili durur mu? O da 250 bin euro indirmiş. Hani ikisinin parasını toplasanız, kışkırık büro elemanının kokain parasına anca yetiyor. E bu ortamdaki adam, kıytırık bir büro elemanının indirdiklerini görünce eğlenir tabii. Keşke Almanya eğlenince biz de eğlenmiş sayılsak.

Konunun kokain boyutuna dair söylenecek hemen her şey söylendi, bütün espriler yapıldı ve dünyada bundan sonra ortaya çıkacak kokainli skandallarda yapılacak espri kalmadı. Ne bileyim, daha önce Daum’un skandalında toplam on espri yaptılar, onunla yetindiler yıllardır.

Ha zaten istenen bu. Biz kokain konuşalım, şakalaşalım, onlar da yalandan bunlara cevap versin, meseleyi “uyuşturucu batağına sürüklenmiş, yetim genç” melodramına çevirsin. Sanırsın ki oğlan lüks otomobillerde “kokain çekerken” değil de “kova vurmaktan ciğerim soldu” diye rap söyleyen asi stayla gariban. Yemezler. En azından yemememiz lazım. Hiçbirimizin umurunda olmamalı kokain. Ve hatta açıkça, söz konusu kişinin tüm hayatındaki tek eleştirilmeyecek yanı kokain.

İddiaya göre bu daha önce bir belediyede “Kültür ve Sosyal İşler Müdürü” olarak görev yapmış. Merak ettim, ne yapar bu müdür diye, görev tanımını ve atama şartlarını buldum. Müdür olmak için en az dört, şef olmak için iki yıllık yüksekokul mezunu olma şartı var. E öğrendiğimize göre bu arkadaş lise terk ya da lise mezunu? Nasıl atandı soran yok. Geçelim. Bari görevlere geçelim.

Kültür ve Sosyal İşler Müdürünün kültürel, sanatsal ve eğitsel etkinlikler düzenlemek, sinema gösterimleri yapmak, tiyatro sahnelemek, tiyatro faaliyetlerini desteklemek, müzik ve karikatür gibi güzel sanatları desteklemek, gençlerin ve çocukların zararlı alışkanlıklardan uzak kalmasını sağlayacak projeler

geliştirmek gibi görevleri var. Ve hayır! “Gençleri uyuşturucudan hepsini tek başına tüketip mi uzak tutuyormuş?” diye sormayacağız.

Biz bu adamı bu göreve layık gören o eski belediye başkanından hesap soracağız. Yukarıdaki hangi görevi layığıyla yerine getirebilecek nitelikte görüldü de bu göreve atandı diye soracağız. Bu görevi karşılığında eline kaç para geçti de lüks otomobiller alıp satmaya, şehirdeki işyerlerine ortak olmaya, bizzat kendi ifadesine göre yüzbinlerce liralık borç alacak işlerine girmeye başladı diye soracağız. Bunu o müptezele değil, o müptezeli o müdürlüğe atayan eski belediye başkanına, o müptezele kendi cep telefonunu emanet edecek kadar yakın milletvekiline soracağız. Bu adamlar cevap vermek zorunda kalana, bu sorudan bunalana, bu kepezeliğin hesabını verene dek soracağız.

Ve bugünden itibaren, her basın toplantısında, her programda, tüm iktidar temsilcilerine, sadece ama sadece bu soruları sormayan hiç kimse gazeteci falan değildir. Öyle “sadece soruyorum, hıı öyle miymiş?” diye yavşakça değil, ciddi ciddi, karşılındakilerin lafı evelemesine gevelemesine, çarpıtmasına izin vermeden, teker teker “Siz böyle bir adamı, bokunda boncuk mu gördünüz de koca bir şehrin kültür ve sosyal işler müdürü yaptınız? E hadi müdürdü, koskoca müdürü niye sora ofisboy yaptınız? E hadi ofisboydu, siz bu adama telefonunuza kadar nasıl emanet ettiniz?” Bu soruların muhalif olmakla ilgisi yok, gazeteci olmakla doğrudan bir ilgisi var.

ÖZER AYDOĞAN

Fıldır Fıldır

Çocukken bizim için büyük anlamlar ifade eden çeşitli olgular, büyüüp yeni bilgiler öğrendikçe itibarsızlaşıyor. Benim için bunlar hayvanat bahçesi, Fanta ve bana akide şekeri getiren komşumuz Nihat Amca. Hayvanat bahçelerinin hayvan düşmanı müteşebbisler olduğunu öğrendim. Ağz tadımla mı ilgili yoksa artan özsaygımdan dolayı mı bilmiyorum,

Fanta içemez içene de iyi gözle bakmaz hale geldim. Nihat Amca’nın da uzun yıllar tatsız bir partinin ilçe başkanlığını yaptığını öğrendim. Kolayı protesto etmek için Fanta içmişliği bile var. Fanta ve Nihat Amca’yı hayatımdan çıkarmak benim için büyük kayıplar olmadı. Ama hayvanat bahçesini tamamen silmekte zorlanıyorum.

7 yaşındayken Ankara çölünde beni mutluluktan havalara uçurabilecek tek haber, hayvanat bahçesi gezisiydi. Yol boyu belgesellerde gördüğüm aşırı sağlıklı aslanları, derileri parlayan zebraları, güler yüzlü filleri düşünüp neşelenirdim. Girişteki bilet gişesinde memurların çökmüş halleri, kaba üsluplarıyla ilk hayal kırıklığını yaşar, hayvanat bahçesinden gelen kesif bok kokularıyla da neşemle vedalaşır yerine şüphemi koyardım. Kapının önünde bütün hayvanların taklidini yapabildiğini iddia edip biletin yarı fiyatını isteyen bir meczup vardı. Kabul etmeyince maymunların bağırmasını taklit edip öğretmenimizin şapkasını çalmıştı. Türkiye’deki herhangi bir hayvanat bahçesine daha önce gidenler bilir içerideki bütün hayvanlar ölmek üzeredir. Aslanın aslanlığı gitmiş, gergedanlar hareketsiz, maymunlar depresif. Ankara’daki çocuklar bir tek devasa fili çok severdi. Bakıcısının havaya su sıkmasıyla fil neşelenir, ağır cüssesiyle birkaç figür sergiler seyircilerin alkışlarını toplardı. Ben bu ilk tecrübenin kötülüğüne rağmen sonraki gidişimde de benzer heyecanlar taşıyordum ama vardığımızda öğrendik ki fil ölmüş. Bahçe hortumuyla gelen meczuptan öğrendik, “Fil yok artık, yarı fiyatına fil taklidi yapabilirim.” O dönem sürekli mesaiye kalan devasa göbekli babamla mı eşleştirdim bilmiyorum ama fili ara ara rüyamda görürdüm, bana yaklaşıp göz kırparak “Döndüm artık, bir daha gitmeyeceğim” derdi. Ben de sevindiğimi çünkü o yoksa hayvanat bahçesine kimsenin gitmeyeceğini belirtirdim.

Neden bilmiyorum hayvanat bahçesinin imajını kurtarma isteğim hala çok güçlü. Artık hayvan düşmanlığına destek olarak geçiyor hayvanat bahçesine gitmek. Argümanlar gayet makul, bir şey diyemiyorum. Ama hayvanlarla kurduğumuz ilişkinin etiğini bir türlü netleştiremedik. Bir yanda haklar açısından insanla tamamen eşit görenler var. Öte yanda tamamen üstünüz, doğa kanunu bu diyenler. İkisi de sayıca azınlık. Arada da yüzde 90’lık büyük bir kitle var, kuzuya köpeğe hamstera üzülüp bir yandan da et-süt tüketmeye devam eden. Hayvanat bahçesi özelinde ben de ortadaki kitle gibi çelişkiliyim. Uzun yıllar boykot ettikten sonra “Avrupa’nın En Büyük Hayvanat Bahçesi” reklamına dayanamayıp tekrar girmişliğim var. Bu sefer kokusuz, daha sağlıklı hayvanlarla doluydu bahçe. Geniş geniş kafesleri, takılacak alanları vardı. Mutlu Penguenler bile vardı. Gerçi benim okuduğum yüz ifadelerine güven olmaz.

Kendimi rahatlatmak için şöyle düşündüm, ya bunlar da kendi türlerinin kötüleriyse? İnsanların suçluları hapishaneye göndermesinden farkı ne? Daha sosyal bile olabilir. Mesela kırmızı pandanın adı vardı, gerçek zamanlı BBG ile Instagram hesabı arasında bir his bırakıyordu kırmızı pandanın alanı. Bu suçlu benzetmesini sevip gezi boyunca her hayvana bir suç isnat etmeye çalıştım. Örneğin, burnuna halka takıp sokak ortasında dans eden ayıları yargılayıp dışlayan yobaz ayı. Gırgırıye’de gülerek izlediğimiz dans eden ayıların da çeşitli eziyetlerle o meziyetlere ulaştığını öğrendik yıllar sonra, Nihat Amca’dan daha fazla üzüldüğüm bir bilgi. Aslana bakıyorum konumunun gücünü kullanarak zimmetine haksız av geçirdiğinden emin gibiyim. Zürafa iflah olmaz bir röntgenci, gözler fıldır fıldır. Panda zaten malumunuz, çeşitli yalan beyanlarla duygu sömürüsü yapıp bağış topluyor.

Bana ayrılan bu kısıtlı köşede böyle kadim bir soruna çözüm bulmak mümkün değil. Niyetim hayvanat bahçesi konseptini tekrar gündeme getirmek, gerekirse bir de insan bahçesi yaparak iyi niyetimizi gösterip iki taraf arasındaki ilişkileri geliştirmektir. Hayvanat bahçesini itibarsızlaştığımız süreçte öğrendiğimiz yeni bilgilere dayalı bir etik anlayışla... Bilmiyorum işte.

æ Merhaba.

æ Evlerimiz artık neden sürahisiz. Bir şey oldu ve sürahi bitti. Halbuki eskiden, eskiden dediğim yani eskiden işte, sürahisiz ev olmazdı. Hatta bazı evlerde hiçbir şey olmazdı, ama mutlaka bir şekilde bir sürahi olurdu. Bir şey oldu ve sürahi bitti. Sanırım suyu parayla almaya başladık ya, ondan sonra bitti. Hiç bitmeyecek gibiydi sürahi, fakat bitti. Her şey biter, en son belki biterse sürahi biter gibiydi, en önce sürahi bitti. Evlerimize damacanalara pet şişeler

girince, sürahi saçma bir aracı araç gibi kaldı, o oldu. Yeri geldi pet şişeyi ağzımıza direkt dayadık, damacanadan suyu direkt bardağa döhtükh, olmadı pet şişeye doldurduk, ama sürahi'ye doldurmadık. Dolaplarımızda içi buz gibi sular dolu sürahilerimiz olurdu, bir anda bir şey oldu, olmaz oldu. Sürahilerimiz önce saksı oldu, sonra kırıldı tabii haliyle seneler içinde, sonra yenisi de alınmadı ve evlerimiz sürahisiz kaldı. En son buna bir son vermek amacıyla eve sürahi aldım ve bazı şeyleri zorlamamak gerektiğini hemen anladım. Hiç olmadı ya. Hemen saksı olarak kullanmaya başladım. Çiçekler solunca kağıt havluluk yaptım. Şunu anladım ki, sürahi resmen bitmiş. Bazı şeyler bitince bitermiş. Bu arada kağıt havluluk olarak süper oldu sürahi, onu da söyleyeyim ben. Ama sürahi bitmiş yani.

æ Bir de şunu gördüm ki, anneler bilhassa da oğullarını yıkarken bir hırçınlaşıyorlar. El bebek gül bebek büyüttüğümüz Hazar'ımızı, Özlem'im banyoya soktuğunda bir deliriyor. O an elinde şampuan değil de kalıp sabun olsa, kafaya çat çat indirecekmiş gibi geliyor bana. Olmaz tabii öyle bir şey de, yani olurmuş gibi geliyor bana. Bunun üzerine çok düşündüm. Neden böyle oluyor acaba diye çok düşündüm. Çünkü dravdan mevzuları düşünmek de bir yerde benim işim. Çünkü bence şöyle oluyor: Normal insanın yaşam alanının dışında bir yer ya banyo, ne bileyim ağabey, sular seller, şampuanlar köpükler kaygan yüzeyler, doğru sıcaklığa ivedilikle ulaşması gereken sauna ortamı, yani bunlar çok zor. Bir anda konforlu ortamdaki uzaklaşıp cangıllara girmek gibi. Ed Stafford'u bildin mi, hah aynısı. Bir hayatta kalma mücadelesi veriyorsun aslında banyo ortamında. İşte bu ortama insan çocuğunu sokunca onu korumak kollamak için ayrı bir efor sarfetmek durumunda kalıyor. Bir dikkatliyse normalinde, on dikkatli on beş dikkatli olmak durumunda kalıyor. Yalnız ne güzel anlatıyorum ya. Hani yoldan araba geçerse, çocuğunu hisimla alırsın ya kenara, aynı şey. Çocuğunun belki o anda kolu acır ama acıması da gerekiyordur. Banyo ortamı fena. Bir anne için fena. O yüzden çocuğu zapturapt altına alabilmesi için ne yapması gerekiyor, öyle yapması gerekiyor. Çok korkuyor çünkü çocuğa bir şey olacak diye. Bir subayın erine davrandığı gibi davranıyor yavrusuna. Ben kendi subaylarımı da hatırlıyorum. Süper insanlardı ve bizleri sağ salim evlerimize gönderebilmek için bize ne eziyetler ediyorlardı yarabbim. Aynı şey. O yüzden aynı şey yani sonuç olarak bence. Ha babalar niye gamsız. Babalar pek düşünceli insanlar değiller galiba diye düşünüyorum ben. Baba işte. æ Eskiden salata yaptığımda yediğimde, sağlığa yararlı bir şey yapıp yediğimi düşünürdüm. Şimdi hiç öyle düşünmüyorum. Neden acaba? æ “Zaten” kadar da boşvermişini, vazgeçmişini görmedim. æ Bu arada kiminle sohbet etsem, sanki o kişi hayatında hiç AKP'ye oy vermemiş, asla AKP'li değilmiş gibi konuşuyorum onunla. Umarım bu bir sıkıntı olmaz.

æ Everest'e tek başına tırmanamıyorsun sanırım. Bu beni biraz üzdü.

æ Bu arada bir şey söyleyeceğim. Umarım güzel anlatabilirim bunu ama bence anlatırım. Mevlana'yla ilgili mesela, çok acayip hikayelerinin de olduğu biliniyor. Mevlana'nın kabak hikayesi mesela. Akıl dışı hard bir mevzudur. Fakat bu ve bunun gibi hikayelerden Mevlana'ya saldırmak doğru değildir. Çünkü Mevlana aslında o değildir. Mevlana bildiğimiz Mevlana'dır, fakat insandır. O da yeri gelir bayağılaşır, o da yeri gelir yanlış yapar, insandır çünkü. Hepimiz öyle değil miyiz. Hepimiz sanki süper azizler miyiz. Yok mudur yanlışlarımız. Geriye dönüp baktığımızda, pişmanlıklarımız olmuyor mu hiç. Hem Mevlana dememiş mi, “kusur gördüğünde gece gibi ol” dememiş mi. Büyük ihtimalle kendi kusurlarının da örtülmesini istemiş burada. Herkes için bir kusur bulunur. Ama o kişinin kusurunu değil, ortalamasını görmemiz lazım. Ortalamamız iyiyse iyiyizdir, değilse değildir. Bu bu kadar basittir. Bence güzel anlattım. Ne fazla coştum, ne de az değindim. Mevzu neyi istiyorsa o kadarını anlattım. Yemin ediyorum iyi ki varım ya.

æ Mozart diyor ya, “yaptıklarım bayağı olabilir ama sanatım öyle değildir” diye, o da başka bir kafa.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Yaz geldi ya, iyi gelir artık. “Benim kuzen de ayrı bir denyoydu” dedi. “Kuzenlerden hazzetmiyorum” dedim. “Ben de sevmiyorum” dedi. “Yıllar önce kahvaltı ederken ailecek, yani ben onların aile kahvaltısında idim, bunun kız kardeşi sol eliyle yemek yedi diye ortalığı birbirine katmıştı” dedi. “Neden ki” dedim. “Günahmış” dedi. “Niye ki” dedim. “Ne bileyim” dedi, “akıl mantık dışı işler” dedi, “kız zaten solaktı” dedi. “Hiç anlayamayacağım işler” dedim. “Benim de” dedi gitti. Sustum. Susmayı sevdiğimi düşündüm. Susmaya devam ettim.

æ Hoşça kal.

Ahi üşü muhabbet

Yazan: Eren Öky

YA ÜFF, NİVE ÖYLE TUHAF TUHAF BAKIYOSUN EMRE?... ÇOK RAHATSİZ OLDUM.

...TUHAF MI? YA BU SEY... SENİ ÖNEMS...

LÜTFEN BU ÇİÇEKLERİ BENİM İÇİN KOPARMADINI SÖYLE BANA...

Bazı günler "hallederiz, sıkıntı yok" diye uyanıyorum, bazı günler "nasıl olacak bilmiyorum ki..." diye uyanıyorum. O gün hangi Erman Çağlar olarak uyandığımı bağılı olarak işler ya çözülüyor ya çözülüyor. Genel işler. Neyi hallederiz, ne nasıl olacak? Bunlar belli değil.

Gün içinde toplantılar oluyor, yeni insanlarla tanışılıyor. İnsanlara kendini tanıtırken iki Erman'ın varlığından haberdar etmek doğru olmaz mı? Her şey herkese daha tanıştığın an söylenemeyebiliyor. Yeni tanıştığınız bir insana kendinizle ilgili hangi bilgileri ve ne ölçüde vermelisiniz? Bunlar toplum sözleşmesinin hassas terazisinde gramına kadar tartılıp dikkatle paketlenmesi

gereken bilgilerdir. Az bilgi verirsiniz kim olduğunuzu anlamazlar, sizi kırk yaşında bir stajyer zannedebilirler. Tanrı bizi öyle korkunç bir kaderden korusun. Gereğinden fazla bilgi verirsiniz "bu sanırım deli ve beni bıçaklayabilir" diye düşünebilirler. Merhaba ben Erman "hallederiz, sıkıntı yok" Çağlar, tanıştığımıza memnun oldum. Şanslısınız, bugün "hallederiz" olarak uyandım, renkli çıktıdan bilgisayara format atılmasına kadar birçok konuda çözüm ortağınızım. Sizi bıktırana kadar sizin işinizin çözülmesi için uğraşırım. Renkli çıktı için printeri ateşe atarım, dünyaları yakarım. Yazıcının en son sürücülerini bilgisayarınıza yüklerim, kartuş bittiye sizinle "kartuş dünyası" isimli yanmış plastik kokulu dükkanları gezerim. "Ya aslında o kadar da önemli değil, kırtasiyeden alabilirim renkli

çıktı, biz toplantımıza devam edelim" dersiniz sizi bıçaklayabilirim. Avla avcı arasına girersen vurulmayı göze almışsın

demektir. Bıçaklanırsanız da filmlerden dizilerden gördüğüm bütün kanamayı durdurma tekniklerini üzerinizde denerim. Bir dizide açık yaranın üzerine kredi kartı bastırıyorlardı, başka bir filmde yarayı ateşlerde kızdırılmış bıçakla dağlıyorlardı. Rambo olması lazım. Önce kredi kartını, o işe yaramazsa kızdırılmış bıçağı denerim. Siz çığlıklarınızı düşman askerleri duymasın diye ağzınıza sıkıştırdığım kemeri acı içinde ısıtırken kulağınıza şöyle fısıldarım: Hallederiz, sıkıntı yok.

Ancak bugün "nasıl olacak bilmiyorum ki..." diye uyandım. Bazı günler insanın duş almaktan vazgeçmesi bile yarım saat - kırkbeş dakika sürebiliyor. Böyle bir güne uyandım. Üzerime giydiğim tişört kurutma makinesinde yanmış, çekmiş, küçücük kalmış. Çekmemiş, üzerime yapışmayan, etlerimi insanların dikkatine sunmayan bir tişört aramayı başaramadım. Yaşam mücadelesinin bu kadar erken saatlerde

başlamasını kaldıramadım. Tişörtümün üzerinden etlerimi süzen bebeğimin "kurutma makinesi mi yanlış ayar da, yoksa tişörtler mi kalitesiz?" şeklindeki çıkışlarına "nasıl olacak bilmiyorum ki?" diye cevap verebildim. Nasıl olacak? Ancak bilimle, deneyle bulabiliriz bu sorunun cevabını. Bilime yetecek kadar heves de bugün bende yok. Yarını bekle bebeğim, birlikte bilim yapacağımız, deneyler kurgulayacağımız yarınlar yakın. Bak daha internetten görüntülü toplantım var, tanımadığım insanlarla tanışacağım, kendimi "Merhaba ben Erman "nasıl olacak bilmiyorum ki..." Çağlar, bugün benimle toplantı yapacağınıza açıp youtube'dan "karlar kraliçesi elsa örümcek adamla evleniyor" başlıklı videolar izleyeydiniz daha verimli bir gün geçirmiş olurdunuz. Canınız sağolsun." diye tanıtacağım. Toplantı boyunca ekranın köşesinde duran kendi görüntüme odaklanacağım, etlerime bakacağım.

Mustafa Satıcı

EMRAH ABLAK

"Sabır, ikinci akıldır."
- Keykavus bin İskender
(Kabusname)

BEN NE BİLEYİM BEN?!

* Cüneyt Arkin'i herkes bilir, Salih Kırmızı'yı bilen bilir...

* Papa'nın Vatikan'ını herkes bilir, Şaman'ın Moğolistan'ını bilen bilir...

* Orhan Pamuk'u herkes bilir, Mithat Cemal Kuntay'ı bilen bilir...

* Serpme Van Kahvaltısı'nı herkes bilir, Humprey Bogart Kahvaltısı'nı bilen bilir...

* Türkan Şoray'ı herkes bilir, Bahar Erdeniz'i bilen bilir...

* Kitabın önemini herkes bilir, defterin değerini bilen bilir...

* İbrahim Tatlıses'i herkes bilir, Kazancı Bedih'i bilen bilir...

* Ayasofya'yı herkes bilir, Küçük Ayasofya'yı bilen bilir...

* Thomas Edison'u herkes bilir, Nikola Tesla'yı bilen bilir...

* Akdeniz Akşamları'nı herkes bilir, Beyaz Geceler'i bilen bilir...

* "Berat Albayrak'ı herkes bilir, Asım Ekren'i bilen bilir...

* Hayat Öpücüğü'nü herkes bilir, Heimlich Manevrası'nı bilen bilir...

* Yuri Gagarin'i herkes bilir, Layka'yı bilen bilir...

* Deniz Ürünleri'nin herkes bilir, Haşerat-ı Bahriye'yi bilen bilir...

* Hülya Avşar'ı herkes bilir, Neslihan Acar'ı bilen bilir...

* Panik Atak'ı herkes bilir, Vesvese'yi bilen bilir...

* Ahmet Kaya'yı herkes bilir, Arif Kemal'i bilen bilir...

* İnterneti herkes bilir, Meyhane Baskısı'nı bilen bilir...

* Filiz Akın'ı herkes bilir, Alev Altın'ı bilen bilir...

* Seksin hazzını herkes bilir, aşkın acısını bilen bilir...

* Fatma Girik'i herkes bilir, Fatma Belgen'i bilen bilir...

* Saint Antuan'ı herkes bilir, Saint Maria'yı bilen bilir...

* Kadir İnanır'ı herkes bilir, Hikmet Taşdemir'i bilen bilir...

* Beddua'yı herkes bilir, Veddüa'yı bilen bilir...

* Stalin'i herkes bilir, Troçki'yi bilen bilir...

* Bodrum'u herkes bilir, Ayvalık'ı bilen bilir...

* Pele'yi herkes bilir, Blochin'i bilen bilir...

* Amerikan Doları'nı herkes bilir, Avustralya Doları'nı bilen bilir...

* Teoman'ı herkes bilir, Fethi Taner'i bilen bilir...

* Arap Sabunu'nu herkes bilir, Arap Kağıdı'nı bilen bilir...

* Fatih Terim'i herkes bilir, Serpil Hamdi Tüzün'ü bilen bilir...

* Yarasa'yı herkes bilir, Huffaşe'yi bilen bilir...

* Robert de Niro'yu herkes bilir, Robert Redfort'u bilen bilir...

* NATO'yu herkes bilir, CENTO'yu bilen bilir...

* Maradona'yı herkes bilir, George Best'i bilen bilir...

* Denizaltı'yı herkes bilir, Tahtelbahir'i bilen bilir...

* Fatih Sultan Mehmet'i herkes bilir, Çandarlı Halil Paşa'yı bilen bilir...

* Maymunu herkes bilir, balporsuğunu bilen bilir...

* Jules Verne'i herkes bilir, Kemalettin Tuğcu'yu bilen bilir...

* Ankara'yı herkes bilir, Çankırı'yı bilen bilir...

* Ahmet Ümit'i herkes bilir, Suat Duman'ı bilen bilir...

* Tavla'yı herkes bilir, Hapis'i bilen bilir...

* Elif Şafak'ı herkes bilir, Sevgi Soysal'ı bilen bilir...

* Tükenmez Kalem herkes bilir, Dolmakalemi bilen bilir...

* Enes Batur'u herkes bilir, Enis Batur'u bilen bilir...

* Gogol'ün 'Palto'sunu herkes bilir, Müdür Beyin Yeşil Kürkünü bilen bilir...

* Bruce Lee'yi herkes bilir, Wank Yu'yu bilen bilir...

* Baklavayı herkes bilir, Sütlü Nuriye'yi bilen bilir...

* Nuri Bilge Ceylan'ı herkes bilir, Ahmet Uluçay'ı bilen bilir...

* Batı Yakası Hikayesi'nin herkes bilir, Süseni Mahmur Yakası'nı bilen bilir...

* Orhan Gencebay'ı herkes bilir, Hüseyin Altın'ı bilen bilir...

* Sultanahmet Köftçisi'nin herkes bilir, Gedikpaşa Cıvıklı Pidicesi'nin bilen bilir...

* Doğan Hızlan'ı herkes bilir, Fethi Naci'yi bilen bilir...

* Dedikoduyu herkes bilir, Edebiyatı bilen bilir...

* Okan Bayülgen'i herkes bilir, Öztürk Serengil'i bilen bilir...

* Şom Ağızlı'yı herkes bilir, Yom Ağızlı'yı bilen bilir...

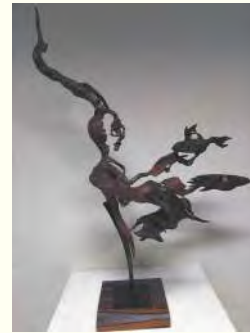
* Neşe Karaböcek'i herkes bilir, Gülden Karaböcek'i bilen bilir...

* Deniz Anası'nı herkes bilir, Deniz Salyası'nı bilen bilir...

* Charlie Chaplin'i herkes bilir, Buster Keaton'ı bilen bilir...

* Pudra şekerini herkes bilir, kokaini bilen bilir...

"Ben ne bileyim ben" başlığını Yaşar Kemal'den aldım, çaldımsa da miri malım çaldım! Nisanın ikinci yarısında, Yaşar Kemal Atölyesi yapacağım. Sanal şekilde tabii. Haftaya malumat yazarım. Ayvalık'tan selamlar...

Mehmet Sümbelli'nin
'Türkan Şoray' isimli heykeli

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Başını taştan taşa vurup gezer âvâre su"
Fuzûlî I/("Su Kasidesi"nden)

NEVBAHAR

Çok kısa bir an iç hoptaması benzeri bir duyguya sebep olan baygın turunç çiçeği kokuları. Balkonun rüzgârla birden açılan kapısından. Buram buram. Yakıcı güneş ve sert rüzgâr. Kova kova parfüm dökmüşler gibi. Cadde boyu turunç ağaçları. Karanfil de aynı böyle neredeyse aşk sarhoşluğu denilen hallerde hissedilen o baş dönmesi hissine benzer bir etki yapar. Gizemli, mest edici kokusuyla... ("Bir çift güvercin havalansa/ Yanık yanık koksa karanfil"/M.C.Anday)

Bu sene çok çok erkenden başladılar mutad faaliyetlerine. Turunç ağaçları. Çiçekleneli epey oldu. İkinci korona baharı caddelerde kol geziyor. (üçüncüsü ?) Çift maskeden bile geçiyor koku ama yalnız... (el mi yaman, bey mi yaman) Bahar direniyor.

İki ayrı yönlerdeki iki karşılıklı duvardan iki ayrı tadilatın balyozları... Aynı anda. Bir iki kat yukarıda da ara ara sürüp giden başka bir tadilat da var. Aşağıdan gelen yeni bitti. Değiştirmeye güç yetiremedikleri sıkıntıları bir şekilde aşarmış gibi olabilmek için saçlarının biçimlerini, renklerini değiştirmeleri gibi. Kadınların... Aynı çare arayışı. Gidici olmadığı iyice belli olunca, gerçekliği değiştirmenin elimizden gelmediği apaçık anlaşılınca, bari evin orasını burasını değiştirelim akılları. Pandeminin mihlanışı. Haklılar, benim de her yanı değiştiresim. Elimden gelse.

Aylar... aylar, aylar oldu İstanbul'a gidemedim, ya da dönemedim. Dönecek yer kaldıysa... Her dönüş üçyüzaltmış derece. Aynı noktaya... Her yer aynı. Yukarıya için şiir bakarken tekrar rastladım, burnum sızladı, çarpıldım; eskiden ara ara okurdum böyle bir etkisi olmazdı; mısralar şöyle: "Gün olur, Beyoğlu'nu özler içim,/ Koklamak isterim Tünel'in kokusunu." Ziya Osman Saba'nın. Sanki gidersem hemen, bavulları eve girmeden, kapının aralığında uzanarak içeri bırakıp, tekrar kilitleyip,

Ziya Osman Saba
1910-1957

Beklemeler anonslar bilmem neler falan hepsi var. Bütün kontrollerden bir bir geçip o otobüslerle uçağa kadar ulaşıp biniyorsun. Sonra o yerde

koşa koşa Tünel'e... orayı koklayacağım. Gibi. Öyle hissettim.

Tayvan'da galiba. Havayolu şirketi sahte uçuşlar düzenlemiş. Bileti alıyorsun. Uçuş günün geliyor. Bavullarını hazırlayıp hava alanına gidiyorsun.

öylece duran uçakta on beş dakika kadar oturup eve dönüyormuşsun. Uçmayan uçak. Öyleymiş. Rüya gibi. Absürt hikâyelerde oyunlarda olabilecek bir şey. Bunun basbayağı olabildiği bir dünyada aslında oturup; bu aralar olan biten her şeyi; bütün her şeyi yeniden düşünmek gerekir. Yapılanlar edilenler... Açık delilik hali. Toplu delilik. Cinnet. (yazmıştım ünlü "Veba" romanında; süreç uzayıp, hastalığın bitme ihtimali belirsizleşince "Sonunda hepimiz delireceğiz, orası kesin"

diyordu biri) Eğer bir gün bütün bu hengâme sona ererse. Belki de bu dönemde yaptığımız ettiğimiz

bütün her şeyi, hele hele bulaştığımız tartışmaları, takışmaları, kavgaları falanı filanı hepsini, hepsini tamamen unutup, bir daha da hiçbir şekilde tekrar etmememiz, birbirimize de asla

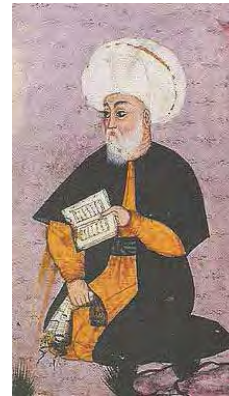
hatırlatmamamız gerekir. Öyle yapmak lazım sanki... "Sen bana böyle böyle demiştin" Olmamalı. Kayıp, silinmiş dönem. Bu dönemde yaptıklarımız, söylediklerimiz "Sarhoş mektubu okunmaz" muamelesi görmeli. Geri dönüp bakmamalı.

(O kemerleri falan çıkartıp, telefonları anahtarları, bozuk paraları o kutulara koyarken birbirlerine bakıp sırtıyorlar mı, yoksa ciddi ciddi hafif çatık kaşlarla... İki de birbirinden ürpertici... iç bulandırıcı...ürkütücü)

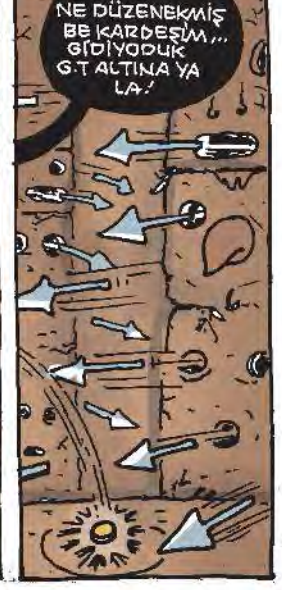
Herneyse, Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Hieronymus Bosch 1450-1516

Fuzûlî 1494-1556

Buçuktepe Vakası

Dün geceden ütlediğim kaftanımı ve şalvarımı dolaptan çıkartıp üzerime geçirdim. Ruhsatlı kılıcımı kınına sokup bireysel silahlanmaya hayır diye bağırdım içimden. Güzel bir kahvaltı yaptım. Devamında

ise yeniçeri arkadaşlarımı lokalde ziyaret ettim. Hararetili hararetili tartışıyor, fikir alış verişi yapıyorlardı. Akçe'nin değerinin düşürülmesi son dönemde en çok konuşulan konulardan biri. Bu durum hem piyasayı hem de askerin cebini etkiledi. Yeniçeri dostlarım, öyle zannediyorum ki bir isyan başlatmak ve isimlerini tarihe bu olay ile kazımak istiyorlardı. Heyecanlı grubu yatıştırmak için çok çaba harcadım. Etmeyin ağalar, askerin saraya müdahale ettiği nerede görülmüş desem de dinletemedim. Niyetleri, isyan ederek maaşlarına zam almak ve ceplerini doldurmaktı.

2. Murad'ın, oğlu 2. Mehmet'i henüz 12 yaşında tahta geçirmesi de bahaneleri oldu. Ben yeniliklere olduğu gibi yeni isimlere de açık bir yeniçeriydim o dönem. Tabii ki tecrübe önemli fakat genç bir padişahın neler yapabileceğini de yaşayarak görmek gerekiyor. Yeniçeri dostlarıma bu düşüncemden bahsedince büyük tepki topladım. Gruba karşı mı geliyorsun diyerek üzerime yürüdüler. Yanlış anladınız, sadece düşüncemi belirttim diyerek geri adım attım.

İsyan edip saraya yürümek yerine elinizdeki Akçeleri bir süre daha bekletin. 2. Murad yakın zamanda #Akçe heştegiyle bir ferman yayınlayacak. Fiyatı arttığı an elinizdekileri satar cebinizi doldurursunuz. Yine benden duymuş olmayın ama Akçe'ye büyük yatırım yapılacağı söyleniyor. Düştü dediğiniz fiyatlar bir anda yükselirse pişman olursunuz, iyi düşünün dedim. Yatırım tavsiyesi değildir diye de ekledim. Ayrıca üretmedikten sonra zam yapılırsa ne olacak? Yeniçerilerden biri ayağa kalkarak belindeki kemeri hafif toparladı ve göğsüne doğru çekerek heybetli görüntüsünü daha da ürkütücü hale getirerek şunları söyledi: Kahvedeki emmi, bakkaldaki çırak, sokaktaki deli bile Akçe'den bahsediyorsa bu işten para kazanılmaz. İsyan çıkartacağız, başka yolu yok!

Peki dedim siz bilirsiniz. Askerin bu işlere dahil olmasını doğru bulmuyorum. Müsaadenizle ben o tarihlerde görevimin başında olmayacağım, raporlu gösterin lütfen diyerek oradan ayrıldım. Çok geçmeden elime bir mektup ulaştı. Olur da isyan başarılı sonuçlanır ve maaşlara zam yapılırsa, isyana katılmadığım için benim maaşım ilk 3 ay zamsız ödenecekmiş. Bu mektuba karşılık şöyle bir cevap yazdım: Benim için uygundur. Fakat maaşlar zaten kesintiye uğruyor. Bir kısmını da elden alıyoruz. Maliye Nazırlığı takibe aldığı takdirde hepimizin başı yanar. "Açıklama kısmını lütfen boş bırakmayınız." Bu küçük fakat etkili tehdidime karşılık maaşı eksiksiz alacağımı ifade eden bir mektup daha gönderildi.

1446'da Buçuktepe Vakası olarak tarihe geçen isyan, yeniçerilerin maaşlarına yarım akçe zam yapılarak bastırıldı. 2. Murad yeniden tahta geçti. 3 Akçe olan maaşlar 3.5 Akçe'ye çıkartıldı. Alım gücünün arttığı düşünülürken kimse yüksek vergilerden haberdar değildi. "Zamlı Yeniçeri maaşı ile neler alınabilir", "3.5 Macar parası ile 1 aylık mutfak alışverişi" şeklinde yazılar hazırlayarak yeniçeri dostlarımla paylaştım fakat o dönem etkileşim zayıf olduğu için geniş kitlelere ulaşmayı başaramadım. Sonuçta hepimizin altında son model deri çizmeler ve başımızda da son model keçe başlıklar vardı. İsyan edecek olduğumuzda 1. Mehmed dönemindeki kuyruklar gündeme taşınıyor ve muhalif grup susturuluyordu. O dönemleri tekrar tekrar dinlememek için lokale çok fazla uğramamaya özen gösterdim.

YENİ UYKUSUZ SETLERİ

ÇIKTI!

UYKUSUZ 4. seti

UYKUSUZ 2. cilti

UYKUSUZ 1. kitap

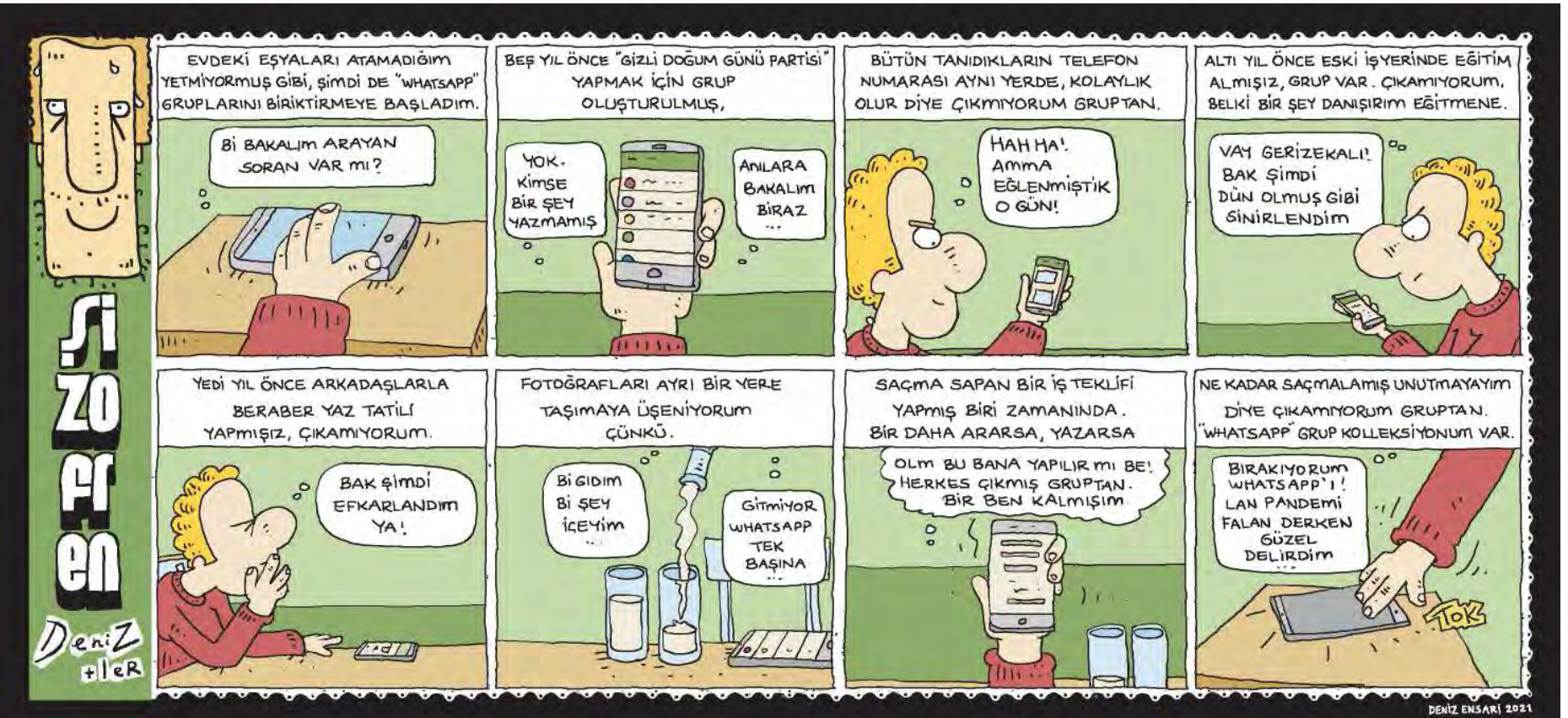
UYKUSUZ 26.

UYKUSUZ 2020 HATIRASI

ÇİLT 47 YAKINDA

UYKUSUZ dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

ORTAM
En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

PEMRANIN PRODÜKSİYON PARASINI İÇ ETMESİYLE PROJE ERTELENİR. UĞURCAN'IN PLANI FİLMİ ORTAK PRODÜKSİYON ÇEKMEKTİR. VE BOĞAZDA ORTAM'LA BULUŞTUKLARI KAFEYE KANKASI MEŞHUR YÖNETMEN SİNAN ERDOĞAN'I ÇAĞIRIR

